

עלון מס' 94

שיחות הרצי"ה זצ"ל

פרשת ואתחנן

"ברכו בתורה – תחילה"

כשנשמת ישראל מתגלה בכל מילואה, אז התורה מתגלה **באמיתתה**. כדברי חז"ל: "... שאבדה הארץ - על שלא ברכו בתורה **תחילה**" (נדרים דף פא, א) לאמור: שוודאי עוסקין היו בתורה תמיד, ולפיכך היו חכמים ונביאים תמהין. על **מה** אבדה הארץ? עד שפרשו הקב"ה בעצמו **שהוא יודע מעמקי הלב** שלא היו מברכין בתורה **תחילה**..."

ומה היא 'הברכה תחילה'? אשר בחר **בנו מכל העמים** ונתן לנו את תורתו – **אין דרך אחרת** לעסוק בתורה אלא **מתוך** 'אשר בחר בנו' היינו מתוך הכרת **הערך האלוהי המיוחד** של עם ישראל.

כאשר ניגשים אל פרטי הלימודים, שלא מתוך ההכרה הכללית, האמונה הכללית של היצירה האלוהית של עם ישראל, כי אז יש סכנת נפשות ליחיד ולציבור, על זה "אבדה הארץ" והערך האלוהי של "**הגוי הגדול**" ("ומי גוי גדול" וגו' ד, ז-ח) אינו מתגלה **אלא** כשהוא נמצא בארצו, בכל בריאותו ובכל קוממיותו..

בחלק **האנושות** הזוה, כשהוא מסתדר **על הקרקע הזאת**, ואז מתגלית **התורה בכל אמיתתה**.

[וכתב המהר"ל זצ"ל בהקדמתו לספרו "תפארת ישראל" – "שלא היו דבקים בו יתברך, באהבה - במה שנתן **תורה לישראל**"]

אמנם, "זמן תורה לחוד זמן תפילה לחוד" (שבת דף י, א) אך אין העניינים נפרדים: **לתורה ניגשים** מתוך '**ברכה בתורה-תחילה**' - וזו היא **תפילה**, ולתפילה ניגשים מתוך - תורה (ברכות לא, א). [ועיינו עוד בסידור עולת ראה א, ענייני תפילה – **תפילה ותורה**]

על פי "שיחות הרב צבי יהודה" (פרשת ואתחנן סדרה א תשל"ג, עמ' 94-95) להר"ש אבינר הי"ו ולפי "מאורות הרצי"ה" (פרשת ואתחנן עמ' תצב) להרב הושע רבינוביץ הי"ו